

debet: q̄ gloriā spernit & famā uulgi: & æstimationē contentus benefecisse. Lubricus locus est in quo non possumus consistere aut ingredi: ut sunt herbæ sanguine p̄fusæ: marmora leuia: & lapides humore aliquo conspersi. Adoleſcētia ē dī lubrica: quoniā q̄ in ipsa sunt facile labūt & fiunt: deteriores ipso magnanimo. oīa inquit Plato libro sexto de repu. magna lubrica sūt & bona re ipsa difficilia. Quom tibi: alludit uitæ p̄speritas inquit Seneca: tunc te uelud in lubrico retinebis: ac sistes: nec tibi dabis impetus liberos: sed circūspicies quo eundū sit uel quo

usque. a Aditis: q̄ pericula adiuit: ut decet magnanimum & qui passus labores ē & oīa illa quæ uir fortis & magnus præstare patique dēt. b Mercedem: quoniam honor ut dicebam præmium est ipsius magnanimi. c Gloriam laudem ex opinione populi: pauci sunt q̄ hāc gloriam spernāt: quoniā uidet eē merces regū gestarū. unde dicit idē Cicero i oratione paulo licinio: trahimur oēs laudis studio: & optimus q̄que maxie gloria ducit. ipsi illi philosophi ē in illis libellis: quos

de contemnenda gloria scribunt nomen suū inscribūt: i eo ipso i quo prædicationem nobilitateque despiciūt: prædicari de se ac notari uolūt. Nulla, n. inquit uirtus aliā mercedē laborū piculorūque desiderat: præter hāc laudis & gloriæ: qua quidē detracta iudices: qd ē: qd i tā exiguo uitæ curriculo. & tā breui tantis nos in laboribus exerceamus.

Mnino fortis animus & magnus. Ponit nunc ea circa quæ ipsa fortitudo uersatur & magnanimitas & munera utriusque: sed Cicero de his uirtutibus confuse loquitur: quæ autem fortis uiri & magnanimi officia proprie sint: iam dictum est. Omnino: certe. a Cernitur: cognoscitur perspicitur. c Quorum una: hæc est prima pars & quasi materia circa quam uersatur fortis animus & magnus: despiciere: scilicet omnia bona fortunæ. nihil admirari nisi uirtutem: & inuidium se præbere omnibus fortunæ casibus telisque & omni affectu atque perturbatione uacare. f Rerum externarum: res externæ sunt: quæ extra corpus animumque habentur: ut diuitiæ: imperia: magistratus: & omnia denique: quæ sunt in manu fortunæ: a qua fortis animus & magnus non debet p̄dere. g Despicientia: contemptu rerum quæ sunt extra animum & corpus. b Cum sit persuasum: inducitur in opinionem. i Nisi quod honestum: uirtuti conueniēs & honeste factum aut ut decet. ideo ait. k Decorumque sit: idest decenter actum. tunc enim decorum est: cum præcessit honestas. Magnanimus non est pronus ad admirandum: quoniam apud ipsum nihil fere magnum est: nec meminit iniuriæ & mali illati. non est magnanimi inquit Aristoteles meminisse præsertim mala: sed potius despiciere: quoniam magnanimus abhorret: ab eo quod naturam imminuit suam: & memoria mali est contra suam naturam: quia debet esse contemptor omnium rerum: & omnia putare se longe inferiora esse. & non potest timeri aliquid quod non est superius. Si magnanimus timeret: malique memor esset: inferior uideretur. Nec de hominibus loquitur ipse magnanimus: etenim neque de se ipso neque de alio dicit: nec cupit laudari: aut ut alii reprehendantur. Ideo dixit supra: uera animi magnitudo: putat honestum situm esse in factis non in gloria. l Admirari: tanquam magnum. Magnanimus enim nil magnum & admiratione dignum uidetur præter uirtutem. m Optare: aīo. n Expetere: consilio. inde prius optamus: postea consilio expetimus. o Nulli hoī. i. despiciere oīs homines: & illis non cedere etiā si esset moriendū: nec debet adulari magnanimus: quoniā oēs adulatores seruales sūt. Vnde laudat Cyreneus theodorus philosophus non ignobilis: cui cū Lysimachus crucē minaret: istis quæso inquit: ista horribilia minitār purpuratis tuis. Theodoro quidē nihil refert humi an sublime putrescat. In. ii. Tusculana. disputatione ait. Zeno proponat cleates: q̄ p̄pessus oīa ē potius q̄ conscios delēdæ tyrānidis idicaret: de Anaxarcho democrito cogitet: qui cum tyri in manus Timocreuntis regis incidisset: nullum genus supplicii deprecatus est: neque recusauit Calanus indus uir indoctus ac Barbarus in radicibus caucasi natus: sua uoluntate uiuus combustus est. Vir igitur fortis & magnanimus spernit minas tyrannorum: estque ad mortem erecto animo paratus pro honestate decoroque seruando. p Neque perturbationi: perturbatio ut dixi ē aī motus qui longius discessit a naturæ constantia. partes perturbationū ex duobus opinatis bonis nascuntur & duobus opinatis malis. Ex bonis.

quod uix iuenitur: q̄ laboribus susceptis piculisque additis nō quasi mercedē rerum gestarū desideret gloriam.

De his circa quæ fortis animus et magnus uersatur.

Mnino fortis animus et magnus duabus rebus maxime cernitur: quarum una in rerum externarum despicientia ponitur: cum persuasum sit nihil hominem nisi quod honestum decorumque sit: aut admirari: aut optare: aut expetere oportere nulli neque homini neque perturbationi animi: